

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoV/18/2014
Identifikačné číslo spisu:	9511100117
Dátum vydania rozhodnutia:	22.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9511100117.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka, JUDr. Pavla Farkaša, JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Martina Piovarsyho v trestnej veci proti obvinenému Ing. F. F. a spol., pre trestný čin porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou podľa § 124 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák.“) a iné, na neverejnom zasadnutí 22. januára 2015 o dovolaní obvineného Ing. F. F., podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Uja, advokáta v Trenčíne, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. februára 2013, sp. zn. 2Tost 2/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. F. F. sa odmieta.

Odôvodnenie

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal 27. októbra 2006 pod sp. zn. VII Gv 288/04 na bývalý Špeciálny súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica obžalobu na obvineného Ing. F. F. (a iných obvinených), v bodoch I. a III. pre trestný čin porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou podľa § 124 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák. a trestný čin skrátenia dane a poistného spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 5 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedený v predmetnej obžalobe.

Špecializovaný trestný súd Pezinok, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 24. októbra 2012, sp. zn. BB-3T 21/2011, podľa § 244 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z dôvodu uvedenom v § 215 ods. 1 písm. d) Tr. por. s poukazom na § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. por. trestné stíhanie obvineného Ing. F. F. (ale aj iných obvinených) zastavil, nakoľko tak ustanovila medzinárodná zmluva.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie uznesením z 12. februára 2013, sp. zn. 2 Tost 2/2013, podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil a uložil Špecializovanému trestnému súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Špecializovaný trestný súd Pezinok, pracovisko Banská Bystrica predložil 7. novembra 2014 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený Ing. F. F., prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Uja, 17. septembra 2013 na Špecializovaný trestný súd Pezinok, pracovisko Banská Bystrica proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. februára 2013, sp. zn. 2 Tost 2/2013. Ako právne dôvody dovolania označil dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/, j/ Tr. por. Následne po výzve na odstránenie nedostatkov podaného dovolania, spresnil a doplnil podané dovolanie 3. júla 2014, v ktorom uviedol už len dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por.

V dovolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je v rozpore s 51. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), čl. 47 Charty základných práv Európskej únie a je porušením práva obvineného na spravodlivé súdne konanie, ktorého jednou zo zložiek je právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Trestná vec obvineného nemôže byť po 13 rokoch spravodlivo prejednaná a rozhodnutá, a preto je trestné stíhanie neprípustné. Zo sumáru priebehu trestného stíhania, ktorý obvinený v podanom dovolaní bližšie i rozvádza, vyplýva, že prieťahy v konaní neboli spôsobené obvinenými. Dovolateľ svoj právny názor o neprípustnosti trestného stíhania vyvodil zo zásad proporcionality, právnej istoty a ultima ratio, kritérií primeranej dĺžky trestného konania podľa Európskeho súdu pre ľudské práva. Ďalej odkázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj českej judikatúry.

Z týchto dôvodov obvinený vo svojom dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí podľa § 384 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, so zameraním na vyššie uvedené dôvody dovolania a podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie 51. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, 51. 6 ods. 1, 51. 13 Dohovoru a 51. 47 Charty základných práv Európskej únie. Súčasne sa domáhal, aby do volací súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, aby vec znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky 25. októbra 2013 a 28. júla 2014 tak, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je prípustné.

j Obvinený W. L. sa vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Miroslava Pekára 2. decembra 2013 a 1. augusta 2014 tak, že aj keď v danom prípade ide o komplikovanú trestnú vec, považuje uplynutie neprimerane dlhej doby trestného stíhania za extrémne. Zároveň navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, a aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený A. H. sa vyjadril prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Evy Klemovej 15. novembra 2013 tak, že sa v celom rozsahu pripája k dovolaciemu návrhu.

Obvinený H. D. sa vyjadril 30. júla 2014 tak, že sa pripojil k podanému dovolaniu a žiadal dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por., aby zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu.

Obhajca JUDr. Jozef Holíč sa ako obhajca obvinených Ing. B. G., N. C. a N. T. vyjadril 6. augusta 2014 tak, že dovolanie nebolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné ho podať, no s obsahom nového, doplneného dovolania súhlasia. Podľa ich názoru je potrebné prelomiť doterajšiu súdnu prax a posunúť výklad medzinárodnej zmluvy, kedy po určitom prekročení obvyklej primeranej lehoty je treba konštatovať, že trestnosť a závažnosť zločinu zanikla. Na záver uviedli, že s poukazom na zásadu beneficium cohaesionis pri prijatých dôvodoch dovolania, ktoré sú v prospech všetkých obvinených, treba zrušiť napadnuté uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ohľadom všetkých obvinených.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací skúmal, či podané dovolanie obvineného je v zmysle § 368 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. prípustné a dospel k záveru, že táto procesná podmienka dovolania v posudzovanom prípade nebola splnená.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie rozsudok a trestný rozkaz,

uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,

uznesenie o zastavení trestného stíhania,

uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania,

uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,

uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,

rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,

h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Inými rozhodnutiami v zmysle § 368 ods. 2 Tr. por. sú rozhodnutia uvedené v § 371 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Podľa § 382 Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak

bolo podané oneskorene,

bolo podané neoprávnenou osobou,

je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371,

nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1,

dovolanie ani po postupe podľa § 379 ods. 1 neobsahuje náležitosti uvedené v § 374 ods. 1 alebo 2,

bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Ako vyplýva z citovaných ustanovení, napadnuté uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 24. októbra 2012, sp. zn. BB-3T 21/2011, a uložil tomuto súdu, aby vo veci konal a rozhodol, nie je rozhodnutím podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por. (v nadväznosti na písmeno c/ tohto ustanovenia). Z tohto dôvodu nie je možné proti nemu podať mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie.

Rozhodnutím súdu vo veci samej v zmysle § 386 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por. nie je uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo v konaní o sťažnosti podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušené uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení trestného stíhania a vec bola vrátená súdu prvého stupňa k novému prerokovaniu a rozhodnutiu. Také rozhodnutie preto nie je možné dovolaním napadnúť.

Vzhľadom na nesplnenie jednej zo základných procesných podmienok dovolania, Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol bez meritórneho preskúmania veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.